

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om international Omnibuskørsel m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4059; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2424).

Lovforslaget sattes til Forhandling:

Horn: Det Lovforslag, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder her har forelagt Tinget, er jo affødt af den nye Situation, der er opstaaet, efter at Krigen er hørt op, ved at disse store Omnibusser har faaet langt større Tag i Transportmulighederne, baade den stigende Forbindelse til Udlandet og den Transitttransport, som foregaar her igennem Landet. Det er derfor rimeligt og naturligt, at disse særlige Trafikmidler løftes ud af den almindelige Motorlov af 1927 og kommer ind under en særlig Lovgivning, vel ikke mindst netop i disse Aar, hvor Verden endnu er i Ulave og der er visse udenrigspolitiske Hensyn at tage. Det er derfor rimeligt, at det er Ministeriet, der her træffer Dispositionerne, saadan som Lovforslaget tilsigter.

Hidtil har det været Kommunerne og Amterne, og det vil sige Købstadskommunerne og Amtskommunerne, som har skullet spørges — det kan jo praktisk talt ikke komme til at foreligge for Landkommunernes Vedkommende —, og det har givet en besværlig Administration. Jeg husker et enkelt Tilfælde, hvor en Mand sagde til mig: det er urimeligt, at vi skal skrive saa mange Breve for at faa saadan en Historie i Orden, i Stedet for at vi kunde henvende os eet Sted. Det er en Opbremsning af Erhvervslivets Interesser. Lovforslaget er altsaa en Imødekommehed over for Erhvervslivet.

Hertil kommer, at Kommunerne kun har meget ringe Interesse i disse Sager, idet der ikke er noget forholdsmæssigt Slid paa Kommunernes Veje, som kan forårsage, at de kan have særlige Ønsker om at være medbestemmende, om saadanne Ruter skal have Lov til at gaa gennem Kommunen. Der kan være nogle Tilfælde, hvor disse store Omnibiler kan besværliggøre Færdselen i de gamle Vejgader i Købstadskommuner, men for Amtskommunerne har det ingen praktisk Betydning, idet vort Amtsvejnet har en saadan Form og Beskaffenhed, at der ikke vil være væsentlige Vanskeligheder. De kan kun foreligge, som det er nævnt i Forslagets Bemærkninger, ved Store Bælts-Færgen og i enkelte Købstadskommuner, hvor Gadeomlægningen end-

nu ikke er tilendebragt efter mere moderne Trafikforhold.

Jeg kan derfor paa Socialdemokratiets Vegne give vor Tilslutning til Lovforslaget og tilsige en hurtig og velvillig Behandling.

From: Vi vil fra mit Partis Side ikke medvirke til at gøre internationalt Samkvem vanskeligere, tværtimod vil vi hilse det med den største Tilfredshed, om vi snarest igen kunde vende tilbage til tidligere Tidens meget lempelige Foranstaltninger med Hensyn til Rejser til og fra Udlandet. Jeg vil derfor haabe, at Hensigten med det foreliggende Lovforslag er at faa denne nye og, man har vel Lov til at sige, populære internationale Omnibuskørsel ind under faste og ordnede Rammer og ikke at lægge den Hindringer i Vejen.

Jeg synes nemlig ikke, at det fremgaar af Lovforslagets Paragraffer og heller ikke af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, om det er det ene eller det andet, der er Hensigten med dette Lovforslag, og da det er en eneste stor Bemyndigelse til Ministeren for offentlige Arbejder, ligger det ganske i en tilfældig Ministers Haand at lette eller stramme Betingelserne for Transit eller Rejser til og fra Landet. Det er jeg noget betænkelig ved, saa meget mere som jeg synes, at Bemærkningerne er saa løst formuleret, at der kan lægges meget eller lidt i dem, efter som man nu er indstillet. Da det er en Bemyndigelseslov, synes jeg, at det er et noget uheldigt Forhold.

Vi vil ikke puste det op til noget, det slet ikke er, men der er Ting i det, som jeg synes i høj Grad trænger til en yderligere Forklaring. Jeg tænker her f. Eks. paa sidste Punktum i § 1, hvor der er Tale om Koncessioner til de paagældende Selskaber eller Personer, og hvori der staar, at Tiladelsen gives paa Betingelser, der fastsættes af Ministeren. Jeg synes, det maa være et rimeligt Ønske at faa at vide, hvilke Betingelser man i saa Henseende tænker paa.

En anden Ting er, om det er rimeligt at give denne Bemyndigelse alene til Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg ser saadan paa det, at der i denne Transittrafik er saa mange andre Problemer, der griber ind — jeg tænker paa Benzin, paa Gummi, paa Reparationer, paa Valuta o. lign., der jo i hvert Fald er Omraader, som vedrører Ministeriet for Handel, Industri og Søfart —, og jeg vil finde det rimeligt og haaber ogsaa, at der bliver taget Hensyn til det i Loven, at en saadan Bemyndigelse og saadanne Aftaler om Koncessionsbestem-